

SLOVENSKI NAROD.

Plaš vsak dan zvečer, tistim nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ugarske dežele za vsa leta 15 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 8 K 50 h, za eden mesec 3 K 80 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 8 K, za eden mesec 3 K. Kdor hodi sam po ulici, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K; za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor zrasla poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljave naročnine se ne osira. — Za znanila plačuje se od peterostopne peti-vrste po 12 h, če se omanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frackovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravlništvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je: Vagova ulica št. 2, vhod v upravlništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabilo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . K 22.— | Četrta leta . . . K 5-50
Pol leta . . . „ 11.— | En mesec . . . „ 1-90

Posiljanje na dom se računa za vse leto 2 K.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . K 25.— | Četrta leta . . . K 8-50
Pol leta . . . „ 13.— | En mesec . . . „ 2-30

Naročba se lahko z vsakim dnevom hkratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziroma na dotično naročilo.

List se ustavlja 10. dan po potekilu naročnine brez oziroma vsakemu, kdor ne vpošlje iste ob pravem času.

Upravištvu „Slovenskega Naroda“.

Hedervaryjev konec.

Khuen-Hedervary je dogospodaril. V javni seji ogrskega parlamenta je čakal tako uničujoč poraz, da je nemudoma kar brzojavno podal svojo demisijsko. Izgubljen je bil v tistem trenutku, ko se je proti njemu dvignila vladna stranka. Padel je, ker mu tudi vladna stranka ni nikdar zaupala, nego bila prepričana, da je mož sposoben, poskusiti svojo srečo če treba tudi s tistim sistemom, s katerim je toliko let izhajal na Hrvaškem.

Zunanji vzrok temu dogodku je bila Khuen-Hedervaryjeva izjava glede govora, ki ga je zadnjič imel ministrski predsednik Körber v dunajskem parlamentu. Körber se je bil postavil na stališče, da ima o enotnem vodstvu armade in o pogojih za tako vodstvo odločevati samo krona, da madjarske zahteve glede armade alterirajo to vodstvo in s tem tudi pravice in interese Cislitvanske in da dunajska vlada sploh ne pripusti, da bi se uvedlo madjarsko vevljanje v armadi.

Madjari stoje na popolnoma drugem stališču. Madjari ne priznavajo

kroni pravice, da ona po svoji volji in ne glede na voljo parlamenta ureja vojaške zadeve in tudi ne priznavajo dunajski vladi pravice, vtikati se v zadeve, katere se tičejo ogrskega vojaštva.

Khuen-Hedervary pa se glede Körberjeve izjave ni postavil na stališče Madjarov, nego je pripoznal opravičenost Körberjevega stališča, češ, dunajska vlada neče nič drugega, nego si zavarovati po zakonu ji pristojni vpliv na armado.

Naravno je, da so se Madjari tej izjavi Khuen-Hedervaryja uprli z vso silo, ker nasprotuje njihovemu načelnemu stališču.

A morda bi Khuen ne bil tako naglo in tako korenito pogorel, da ni proti njemu nastopil grof Apponyi, prežident poslanske zbornice in najodločnejši zagovornik tistih državnopravnih naukov, proti katerim se je Khuen-Hedervary s svojo izjavo pregrešil.

Hedervaryjev konec je sedaj tudi kroni pokazal, kako napačen korak je storila, ko je žrtvovala Szella. Khuenov prednik bi bil pomiril parlament, ako bi se mu bilo dovolilo napovedati nekatere koncesije. Kar je Szell predlagal, da naj se dovoli, ni obveljalo, pač pa je dobil Khuen pooblastilo obljubiti in zagotoviti še večje koncesije, nego jih je Szell sploh zahteval.

Madjari so pa bana sprejeli z največjo nezaupnostjo. Ko bi jim bil Szell prinesel to, kar jim je prinesel Khuen-Hedervary na krožniku, bi se bili takoj zadovoljili in na Ogrskem bi bil nastal mir. Tako pa se je nasprotje med Dunajem in Budimpešto še poostriilo. Madjari so smatrali Khuenu od prvega trenutka za orodje dvorne kamarile, za tistega moža, ki jih hoče eventuelno z bajoneti in vešali prisiliti, da odnehajo, in zato so porabili prvo priliko, da ga odstranijo.

Khuen-Hedervary je politično vsaj za sedaj mrtev in zna priti na površje le še v slučaju, da se sedanji konflikt med krono in Madjari premeni v odkrit boj. Z odstopom „bana“ — kakor so Madjari tudi še sedaj imenovali Khuen-Hedervaryja — se je ogrska kriza

znatno komplicirala. Zdaj nimamo opraviti samo s konfliktom med krono in med Madjari, oziroma ogrskim parlamentom, nego tudi s konfliktom med ogrskim parlamentom in Körberjevim ministrstvom. In ta stran konflikta zna biti za Körberjevo ministerstvo jako nevarna. Izjava dr. Körberja v avstrijskem parlamentu je bila — o tem ni dvoma — politična hiba, zakaj stališče, na katero se je postavil Körber glede pravic krona in Cislitvanske, se pač vjema z armadnim poveljem iz Chlopyja, ne pa z ogrskim državnim pravom.

Madjari so že v včerajšnji seji peštanskega parlamenta napovedali najodločnejši boj Körberju in bodo gotovo zahtevali, da se jim Körber žrtvuje. Tacih slučajev smo doživeli že več in zato nikakor ni neverjetno, da bo moral dr. pl. Körber morda že v kratkem slediti — grofu Khuenu — Hedervaryju.

Deželni zbori.

Štajerski deželni zbor je imel včeraj zopet sejo. Obisk je bil zelo slab, šele ob pol 12. uri je bila zbornica sklepna. Novoizvoljeni vseučilišni rektor dr. Zdenko Skraup je prišel nanovo v zbornico ter je bil zaprisežen. Zadeve dnevnega reda so se izročile dotičnim odsekom, in s tem je bilo »naporno« delo tega dne zaključeno. Posl. Einspiener (soc. demokrat) je pač hotel interpelirati zaradi varnostnih odredb v Mürzstegu povodom carjevega obiska; posebno se je hotel pritožiti, zakaj so se poti zaprli in zakaj poslujejo ruski tajni policisti. Ker pa je namestnik interpellanta prepričan, da ne grozi Gornještajercem nikaka nevarnost od ruskih kozakov in njihovih »knutek«, odtegnil je Einspiener svojo interpelacijo. V današnji seji bo posl. Robič predlagal spremembo deželnega reda in deželnega volilnega reda.

Koroški deželni zbor. Dež. odbornik Hönlinger je poročal o obračunih in delovanju deželne za-

varovalnice v Celovcu (podružnica nižjeavstrijske zavarovalnice). Dež. odbornika vitez Hillinger in baron Aichelburg-Labia sta poročala v imenu deželnega odbora o podporah raznim občinam in o regulacijah raznih rek in hudournikov.

Češki deželni zbor je imel dne 29. t. m. svojo sejo. Deželni maršal se je s toplimi besedami spominjal v Ljubljani umrlega grofa Alfonza Paara. Vložilo se je mnogo peticij in interpelacij glede enakopravnosti in podpor vlad. Nemci so interpelirali zaradi imenovanja nekega kanonika ter nujno zahtevali, naj se jim ustanovi lastna norišnica na severnem Češkem. Nemci hočejo imeti svoje norce strogo ločene od češke narodnosti.

Ruski car v Avstriji.

Včeraj je imel Dunaj ruski značaj. Cesar in nadvojvode so nosili ruske uniforme, vojaške godbe so igrale rusko himno, a ljudstvo, katerega se je nenavadno veliko zbralo na tribunah in za špalirji, je prirejalo ruskemu carju viharne ovacije. To je bilo čisto drugačno gibanje kot pri prihodu nemškega cesarja.

Pri slavnostnem obedu je napil cesar Franc Jožef I. ruskemu carju sledeče: »Posebno prijeto mi je, izreči Vašemu Veličanstvu svoje veselje, ki ga občutim danes, ko Vam izrečem »dobro došli«. Ker se je Vaše Veličanstvo odzvalo mojemu vabilu na lov na Štajersko, dali ste mi nov dokaz Vašega prijateljstva, ki ga visoko cenim, in ki nahaja v meni ravno tako živahen kot odkritosrčen odmev. Prisrčnost, ki izvira iz tega za naše razmerje, je vplivala že opetovano dobrotno na politične razmere naših držav, in laska mi upanje, da bo popolno soglasje v nazorih in prepričanjih, ki obstojijo med namaglade obžalovanja vrednih dogodkov na balkanskem polotoku, znova prispevalo k uspehom akcije, ki jo izvajamo spora-

zumno tam doli v interesu evropskega miru. S temi čustvi prešinjen, pijem na zdravje svojega ljubega prijatelja Nj. Veličanstva carja Nikolaja.«

Car Nikolaj je odgovoril: »Besede, s katerimi me je Vaše Veličanstvo sprejelo, me živahno dirnejo in zahvaljujem se iz celega srca. S posebnim veseljem sem sprejel prijazno povabilo Vašega Veličanstva in srečen sem, da Vam morem osebno ponoviti izraz čutil, ki me prešinjajo. Naše srčno sporazumljenje in popolna harmonija, ki izvira iz tega za akcijo naših vlad, je, kakor je reklo Vaše Veličanstvo, dragocen pogoj za uspeh velikega pomirjevalnega dela, ki smo se ga lotili v skupnem soglasju Humanitarinamen, ki ga zasledujemo, izključuje vsako strankarstvo in se mora doseči s trdnimi in vztrajnimi sredstvi, ki so sposobna za resnični in trajni mir. Naša prizadevanja bodo prispevala, tako upam, k utrditvi splošnega miru.« Pijem na zdravje svojega ljubega in spoštovanega prijatelja, Nj. Veličanstva cesarja Franca Jožefa.

Obe napitnici sta bili francoski. Cela Evropa je nestrpno pričakovala, kako se bode ta izjava vladarja, v kojih rokah je usoda Balkana. Sedaj ve Turška kakor Bolgarska, kaj smeta in kaj ne smeta. Vedo pa tudi obupani macedonski ustaši, da jim ni od nikoder pomoči.

Kriza na Ogrskem.

O odstopu grofa Khuen-Hedervaryja se širijo dvojne vesti. Khuenovi zagovorniki trdijo, da je postal ministrski predsednik žrtva parlamentarne zarote, ki jo je vodil sam zbornični predsednik grof Apponyi, in ki je že imela pred sejo vse dogovorjeno, da vrže grofa Khuenu. Z druge strani pa se zatrjuje, da je hotel grof Khuen sam

LISTEK.

V megli.

Novela Leonid Andrejev.

(Dalje.)

Gledala sta si oko v oko — odkrito in pošteno, in vse, o čemer sta preje govorila, je izginito, ne da bi se kedaj še pojavilo.

»Pavel... Paveluška!... Lilijski mi je pravila, da si nekamo zlovoljen. Tudi jaz sem že opazil, da si se v zadnjem času močno spremenil. Ali se ti je morda v šoli kaj neprijetnega prigodilo?«

»Ne, meni ni ničesar.«

Sergej Andrejič je hotel reči »moj sin«, toda ta beseda se mu je zdela neprimerna in ponarejena, zato je samo rekel:

»Prijatelj moj.«

Pavel je molčal in topo zrl v tla, držeč roke v žepu. Sergej Andrejič je zardel, s tresočo roko si popravi naočnike ter vzeli iz žepa listnico. S studom je prijel ono zmečkano in zopet zravnano risbo

ter jo pokazal, držeč jo z dvema prstoma, Pavlu.

»Kaj je to?« je vprašal Pavel.

»Poglej sam!«

Pavel je pogledal izpod čela na papir, ne da bi dal rok iz žepov. Papir je kolebal v polni, beli roki Sergeja Andrejiča semtertja, a Pavel je spoznal ta papir in zardel od neizrečnega sramu. V ušesih mu je bobnelo, kakor da bi se množica kamenja valila raz goro, zdelo se mu je, kakor da bi mu hotel goreč plamen izžgati njegove oči; svojih oči pa ni mogel odvrniti od Sergeja Andrejiča, niti jih zapreti.

»Ali si ti to narisal?« je vprašal oče kakor iz daljine, daljne daljave. In z nenavadno upornostjo je odgovoril Pavel prostodušno in odkrito:

»Da, jaz sem narisal.«

Sergej Andrejič je spustil sliko iz rok, da je pala — semtertja kolebajoč — na tla. Na to se je obrnil in z glasnim, donečim glasom zaklical v obednico: »Večerjajte brez mene, jaz moram po poslih oditi.« Pavel je stopil k umivalniku ter si umil obraz in roke, ne da bi čutil mraza in mokrote.

»Mučili me bodo do smrti,« je vzdihnil malodušno, ko si je izumival usta in oči.

Po večerji, morda okoli osmih, je posetilo Lilijski več gimnazistinj in Pavel je v svoji sobi slišal, da so pile v obednici čaj. Bilo jih je mnogo; smejale so se in njih zvonki mladostni glasi so prijetno odmevali v tihi noči. Zdelo se je, kakor da bi ne bile v sobi v neprijetnem jesenskem času, ampak zunaj na travniku, kjer sije solnce krasnega juliskega dne. Gimnazistinke so govorile z globokimi moškimi glasi. Pavel je pozorno prisluškoval, toda med njimi ni bilo polnega pristranskega glasu Katje Reimerjeve in on je vedno čakal in se zganil, kadarkoli je kdo vstopil in jel govoriti. Prosil je Boga, da bi prišla in enkrat je celo natanko slišal njen glas, ko je rekla »tukaj sem«. Od radosti je skoro zahteval, toda glas se je stopil z drugimi, in, dasi se je na vso moč trudil, vendar je ni mogel več zaslišati. Na to je nastala v obednici tišina; služinčad je govorila zamolklo in iz dvorane sem so zadoneli ubrani glasovi glasovirja. Umerjeno in na-

lahko, včasih otožno in zamolklo so doneli Pavlu na uho, kakor tihi, izpeti zvoki iz tujega, prekrasnega, zanj za vedno izgubljenega sveta.

Lilijski, zardela od plesu, je prihitela. Njeno čisto čelo je še bilo rošno, njene oči so se svetile v čarobnem blesku in njena krila so še kazala sledove ritmiškega gibanja.

»Pavelja, jaz nisem huda na-te,« je rekla in ga poljubila s svojimi vročimi ustnicami, da je čutil njen gorak diha.

»Pojdi na ples, hitro.«

»Se mi ne ljubi.«

»Samo škoda, da niso vsi prišli, Katje ni tukaj, Lidijski tudi ne in Pospelov je šel raje v gledališče; pojdi hitro, Pavelja.«

»Jaz ne hodem nikdar več plesal.«

»Budalost, pojdi vendar hitro, jaz bom na-te čakala.«

Brat se ji je smilil, pri vratih in se je obrnila, poljubila vnovič Pavla in odhitela.

»Hitro, Pavelja, hitro.«

Pavel je zaprl vrata ter z velikimi koraki stopal po sobi semtertja.

»Ona torej ni prišla,« je sprego-

voril glasno; »ona ni prišla,« je ponavljal korakajoč po sobi, »ni prišla.« Nekdo je potrkal na vrata in zasiljal se je samozavestni, nesramni glas Petrova.

»Pavel, odpri.«

Pavel se je ustavil in pridrževal sapo.

»Pavel, ne uganjaj neumnosti ter odpri. Sergejevna me pošilja.«

Pavel je molčal. Petrov je še vnovič potrkal ter rekel z mirnim glasom:

»Ti si pravi tepec, moj dragi, pravcat neumen deček... ker Katenka ni prišla, pa se vede, kakor bi ga z vodo polil.«

On se je predrznil s svojimi nesnažnimi ustnicami izgovoriti Katenkino ime.

Pavel je čakal, da se je oglasila zopet godba, previdno pogledal v obednico, jo prekoračil, šel v kopel in oblekel tamkaj viseč star letni svršnik. Nato je brzo prekoračil kuhinjo, pohitel preko zadnjih stopnic na dvorišče in stopil na ulico.

Nakrat mu je zatrepetala duša v strahu in zazeblu ga je, kakor da bi vstopil v veliko klet, kjer je

pasti, ker so nastale med njegovim vojaškim programom in večino liberalne stranke take difference, ki bi jih ne bil mogel kot ministrski predsednik nikoli premostiti. Kakor je grof Andrassy sam izjavil, stoji liberalna stranka teoretično v armadnem vprašanju na stališču, ki ga krona nikoli ne sprejme. In Khuen ni hotel počakati, da bi prišlo pod njegovim ministrstvom med njegovo liberalno večino in krono do očitnega spora, zato se je nalašč spodtaknil nad drugim vprašanjem, nalašč je nepovoljno zavrnil dr. Körberjevo izjavo, da prej pade. Ako je to resnično, pomeni Khuenov odstop ponesrečeni poskus, premostiti brezdnost, ki zija med ogrskim kraljem in večino ogrskega parlamenta. To se tudi ne prikriva v ogrskih političnih krogih.

Posl. Bartha je rekel v seji neodvisne stranke, da stranka ni začela akcije, da bi Khuena vrgla, temu da dobi zadoščenje za Körberjev ulom v ogrsko ustavo. »Ako je res, da je pooblastil cesar Körberja za oddano izjavo, potem pomeni to konflikt med narodom in avstrijskim cesarjem; ako pa je Körber lagal, mora ga avstrijski cesar, ki je obenem ogrski kralj, zavreči.«

Ker je grof Khuen zapustil včerajšnjo sejo, dasi še njegova demisijska sprejeta, izzvalo je zopet obsodbo o zanemarjanju njegove dolžnosti.

Politične vesti.

— Češka radikalci so prišli pod vodstvom posl. Baxe k deželnemu maršalu knezu Lobkowitzu ter ga prosili, naj postavi na dnevni red v deželnem zboru predlog Jande za spremembo deželnozbornskega volilnega reda in Heroldov predlog, da se izda državno-pravna adresa. Dež. maršal je to obljubil storiti, ako pritrdita predlagatelja. V ponedeljek bodo imeli radikalni poslanci shod v Pragi, na katerem bodo razpravljali o mladočeški politiki in o postopanju dr. Herolda.

— Mandate namerava odložiti baje 12 mladočeških poslancev po zgledu poslanca dr. Herolda.

— Zaradi trgovinskih pogodb so se vršile te dni v zunanjem ministrstvu na Dunaju avstro-ogrsko carinske in trgovinske konference. Priprave za obnove trgovinskih pogodb so izdelane. Z Italijo se sklene provizorni dogovor, ker do novega leta ni mogoče obnoviti trgovinske pogodbe.

— Novo srbsko ministstvo je prevzel general Sava Gruić. Ker sta se obe radikalni struji zedinili v programu, stopijo v novo ministristvo trije zmerni in trije samostojni radikalci.

vzduh debel in nepremičen in kjer se držé visokih razoranih sten debele plasti plesnivca. Zdelo se mu je čudno, da je v tej svinčeni, po troh-nobi vonjajoči megli vladalo posebno, glasno, se gibajoče življenje.

Nekdo, katerega Pavel v megli ni poznal, se je zaletel vanj, ne da bi se opravičil, in neka ženska ga je mimogrede sunila s komolcem ter ga izzivajoče pogledala v obraz. Pavel je vztrepetal ter stopil jezno na stran.

V pusti stranski ulici pred hišo, v kateri je stanovala Katja Reimerjeva, se je ustavil. On je večkrat tja zahajal in danes je šel tja, da bi pokazal, kako nesrečnega in osamljenega se čuti in kako grdo je ravnala Katja, da v tem trenutku smrtne bolesti in strahu ni prišla k njemu. Le slabo je odsevala luč z okenj v tej megli. Pavla je v lahkem svršeniku tresel mráz. Vprl je oči v okna in zdelo se mu je, da vidi Katjo pred seboj. Zdelo se mu je, da sedi smehljaje se v svoji čistosti in nedolžnosti med samimi čistimi ljudmi, da čita dobre knjige in ničesar ne ve o umazani in mrzli ulici, na kateri

— Vstaja na Bakanu. Turška vlada je odgovorila na rusko-avstrijsko noto, da ima resno voljo, uvesti predlagane reforme. Toda njeno prizadevanje ovirajo od Bolgarske podpirani vstaji. Zato prosi Turška velesile, naj pritiskajo na bolgarsko vlado, da vstavi oboroževanje ter odreče vstasem pomoč.

— Angleži za Macedonce. V Londonu se je vršil včeraj pod predsedstvom škofa worcesterskega velik shod, ki je sprejel resolucijo: 1. Slaba vlada v Macedoniji in ponesrečeni poskusi, da se uvedejo reforme pod turško kontrolo, zahtevajo nujno, da preneha direktna sultanova vlada v macedonskih pokrajinah. 2. Obveznosti, ki jih je sprejela Angleška v berlinski pogodbi, zahtevajo, da stori Angleška korake, da preneha pobijanje in ropanje ter da v tem smislu vpliva na ostale velesile.

Kongres brivskih mojstrov

se je vršil dne 23. in 24. septembra na Dunaju. Spojen je bil z veliko obrtno razstavo, katera se je otvorila dne 22. septembra v hotelu Savoy.

Načelnik dunajske zadruge briveev Josip Kleebinder je s primernim nagovorom otvoril razstavo, povdarjajoč, da je iz iste najbolj razviden napredek brivskega obrta. Razstava je neprimerno velika in obširna, zlasti je razstavljenih mnogo ročnih lasnih del, katera se odlikujejo po finem delu, da je komaj strokovnjakom razločiti, če se ima na glavi umetno narejeno baroko ali naravno frizuro z bolj dolgimi lasmi.

Kongresa se je udeležilo 85 zastopnikov raznih krajev in mest med temi tudi dva iz Ljubljane, kateri so skupno zastopali približno do 4000 brivskih mojstrov. — V sredo, dne 23. sept. dopoldan je načelnik dunajske zadruge Josip Kleebinder otvoril zborovanje, pozdravil navzoče zastopnike raznih brivskih združenj in zastopnika trgovskega ministrstva dr. Fuchsa, magistratnega ravnatelja dr. Kienasta, združnega inštruktorja Adlerja, svetnika trgovske zbornice Wegl-Leklna in poročevalce časopisov. Med tem je prišel v dvorano župan dr. Lueger. Oglasil se je takoj za besedo in pozdravil navzoče zborovalce, želeč kongresu mirnega in stvarnega delovanja, s katerim se da doseči mnogo uspeha. Zagotovil je zborovalce, da bode kot vodja dunajskega magistrata in kot državni poslanec opravilne zahteve in sklepe brivskih mojstrov z vso energijo podpiral in pomagal, da se stališče malih obrtnikov v vsakem oziru izboljša.

Konečno je zborovalce povabil, da se vdeleže v petek, dne 25. sept. skupnega zajtrka.

Pri drugi točki dnevnega reda „volitev predsedstva“ se je vnela burna debata in se je predlagalo razne kandidate, konečno so bili izvoljeni Josef Kleebinder (Dunaj) prvim, Aleksander Matković (Gradec) drugim in Ivan Novotny (Brno) tretjim predsednikom, zapisničarja sta bila Josip Kretschy (Dunaj) in Viljem Bahmaen (Karlove vari). K točki 3. je poročal Viljem Wolf (Dunaj) o spremembi zadnjega odstavka § 14. obrtnega reda ter se je sprejela resolucija, da se naj § 14. v toliko spremeni, da se v bodoče tudi od žensk, katere hočejo izvrševati obrt kot fri-

stoji on, poginu izročeni človek. Ona je čista in prav v tej svoji čistosti — podla; morda baš sedaj sanja o kakem plemenitem junaku in ako bi Pavel sedaj pred njo stopil in govoril: »Jaz sem umazan, jaz sem bolan, jaz sem propalica in zbog tega nesrečen in moram umreti, pomagaj mi!« — obrnila bi se s studom od njega in govorila: »Beži, smiliš se mi, toda ti si mi ostuden, idi!«

In ona bi se jokala, zakaj ona je čista in dobra, ona bi se jokala, a vendar bi ga zapodila.

Z miloščino njenih čistih solz in njenega ponosnega sočutja bi uničila njega, kateri je prosil ljubezni, one ljubavi, ki se ne ozira in ne vstraši tudi same nesnage.

»Jaz te sovražim«, je šepetala ta čudna, brezizrazna človeška lažipostava, katero je obdajala megla in jo čarala liki iz življenja. »Jaz te sovražim«.

Nekdo je šel mimo Pavla, ne da bi ga opazil. Prestrašeno se je stisnil k mokri steni in se ni ganil, dokler se niso koraki oddaljili. »Jaz te sovražim«.

zerke, zahteva dokaz sposobnosti, štiri-letno učno in dveletno pomočniško delovanje. Spričevala raznih koncesijoniranih šol za friziranje dan naj se smatra za nezadosten dokaz sposobnosti, ker se ženske v takih zavodih ne naučijo tega v teku 4 tednov, za kar možki rabi 4 leta. Ta spričevala povzročujejo največjo škodo pri obrtu.

Dalje je isti poročevalec poročal še o drugih 21. točkah med drugimi tudi o splošni 4 letni učni dobi pri brivskem obrtu, o obligatorični vpeljavi združnih strokovnih šol za vajence, o vpeljavi pomočniških in mojsterskih skušenj, da se v bodoče ne dovoli več ustanavljati privatnih strokovnih šol.

Glede razvojitve trgovskih in obrtnih zbornic se je sklenilo, da naj obrtne zadruge zahtevajo za trgovske in obrtne zbornice nov volilni red, s katerim se bode dala prilika, da bode v zbornici zastopana tudi mala obrt.

Glede koncesijoniranja brivskega obrta je priporočal poročevalec Franc Kral (Maribor) resolucijo, da se naj z ozirom na higijenične predpise brivska obrt uvrsti med koncesijonirane obrti in da se izbriše iz liste rokodelskih obrtov.

Konečno se je po izjavi združnega inštruktorja Adlerja in zastopnika trgovskega ministrstva dr. Fuchsa sprejela resolucija, da se naj brivsko obrt uvrsti med koncesijonirane obrte ter da bi se oziralo pri podelitvi obrtne pravice na lokalne potrebe, kajti samo koncesijoniranje tudi ne bode rešilo brivskega obrta, zlasti ga ne zavarovalo pred umazano konkurenco.

Glede ustanovitve zveze brivskih združenj se je izvolil poseben odsek 10 članov, kateri imajo dolžnost, sestaviti pravila, jih izročiti v pretes vsem brivskim združenjem ter predložiti v potrdilo, sklicati ustanovni shod in do ustanovitve zveze poslovati.

O zahtevah pomočnikov, je poročal Kretschy (Dunaj) ter predlagal, naj se zahtevam pomočnikov toliko časa ne ugotovi, dokler ne stavijo opravičenih zahtev, katere bode mogoče brivskim mojstrom sprejeti.

Po dovršenem dnevnem redu se je predsednik zastopnikom obrtnih oblasti za njih dobre nasvete in pa zunanjim delegatom za trud in požrtvovalnost najsrčneje zahvalil in zaključil II. avstrijski shod brivskih mojstrov, z željo, da bi tudi po shodu vsi vdeleženci delali na to, da se sklepi in želje uresničijo in s tem pripomorejo do boljše bodočnosti brivskega obrta.

Franchetti.

Dnevne vesti.

V Ljubljani. 1. oktobra.

— Nadvojvoda Karol Viktor se je danes zjutraj peljal z brzovlakom v Reko.

— Trgovsko in obrtno društvo za Kranjsko je imelo včeraj popoldne svoj občni zbor. Zborovanje je otvoril društveni predsednik g. Rohrmann, ki se je v svojem govoru s toplimi besedami spominjal za društvo jako zaslužnega prvega predsednika umrlega g. Trdine. Poročilo o društvenem delovanju v minulem letu se je vzelo odobruje na znanje. Iz poročila je razvideti, da je društvo marljivo in neustrašno izpolnjevalo svoje naloge in tudi doseglo lepih uspehov. Tudi poročilo o društvenem denarnem stanju se je odobrilo in se je po poročilu revizorjev,

Glas je zamrl v megli, kakor da bi bil zavrt v vato, brezizrazna človeška lažipostava je izginila, meden gumb je zableščal v svetilnični luči! Nato pa je vse izginilo, kzkor da bi razen stare, mrkle megle ne bilo ničesar na svetu.

V onemogli brezupnosti in tiho kakor mrlič se je razprostirala v težki megli Neva pred Pavlom. Z njenega širokega, temnega površja ni bilo slišati niti glasu. Voda ni šumela in žvižganja parnikov ni bilo slišati. Pavel se je vsedel na klop in se naslonil na mrzlo, mokro steno. Zeblo ga je, da je jedva gibal s prsti, na členku in komolcu so mu že roke zamrle, a v kljub temu se mu ni ljubilo iti domov: v godbi in dobri voji posetnikov doma je bilo nekaj, kar ga je živo spominjalo na Katjo Reimerjevo, nekaj blaznega in razžaljivega, kakor nasmeh človeka, ki slučajno sreča kak pogreb. Nekaj korakov od Pavla so se gibale nerazločljive človeške sence.

Ena senca se je neodločno približala Pavlu; on se je prestrašil. Ko jo je pogledal bliže, je razvidel, da je bila to navadna ženska z ve-

li katerih imenu je poročal g. Mejaš dal odboru absolutorij. Društveno denarno stanje je vsled skrbnega gospodarstva gosp. predsednika prav ugodno, tako da bo društvo, zlasti če mu ostanejo zvesti dosedanjí člani, lahko storilo še veliko dobrega in koristnega za trgovski in obrtni stan na Kranjskem. V odbor so bili voljeni: predsednikom g. Rohrmann, za odbornike pa gg.: dr. I. Tavčar, M. Domicelj in I. Bonač kot zastopniki za Ljubljano, gg. Fürsager v Radovljici in C. Pirce v Kranju kot zastopnika za Gorenjsko, gg. K. Barborič v Novem mestu in I. Lovšin v Ribnici kot zastopnika za Dolenjsko, gg. T. Tolazzi v Logatcu in A. Bele na Uncu kot zastopnika za Notranjsko. Namestnika sta gg. Iv. Maček in P. Lozar v Ljubljani, revizorji pa gg. Mejaš, Cantoni in Elbert v Ljubljani. Iz poročila o društvenem delovanju bi lahko navedli marsikaj zanimivega, a zdi se nam umestneje, da se to ne spravlja v javnost. Kako se nasprotna stranka prav »Trgovskega in obrtnega društva« boji, to je lahko vsakdo spoznal iz »Slovenca«. Pri posamičnih predlogih je dal g. Maček izraza pritožbam gostilničarjev glede takozvane »škofove oštarije« v Ljubljani in glede magistratovega postopanja napram prestopkom veljavnih predpisov, ki so v tej gostilni na dnevnem redu, kakor tudi pritožbam gostilničarjev glede poskušalnice vin, ki jo je uredila kmetijska družba in katera se le še malo razlikuje od navadnih gostiln. Naročilo se je odboru, da stori v tem oziru primerne korake.

— Čudno postopanje finančne oblasti v Gorici. Gosp. Andrej Gabršček je vložil nedavno tega pri finančnem ravnateljstvu v Trstu obširno pritožbo proti nekemu carinskemu uradniku, Walterju pri Ro biču, katero sta tudi v celem obsegu priobčila »Soča« in »Primorec«. Finančna direkcija je pritožbo takoj odstopila finančnemu nadzorstvu v Gorico, da stvar temeljito preišče. Kakor je znano, je tukaj kot nadzornik nameščen brat dr. Šuteršiča, znani nemškutar dr. Schusterschitsch, ki je uprav v tej zadevi pokazal, odkar je prišel v Gorico, prvič svoje kópito. Dasi že leži pritožba več nego mesec dni pri nadzorstvu, vendar še g. Schusterschitsch ni smatral kot potrebno, da bi uvel proti obtoženemu uradniku Walterju preiskavo, dasi je ravnateljstvo to ukazalo, pač pa je ugodil Walterjevi prošnji, naj se gosp. Gabrščeka toži, ker je baje Walterja v svoji pritožbi razžalil s tem, da mu je rekel, da ni za službo sposoben. Ali ni to čudno? Predno se je uvedla preiskava proti obtoženemu uradniku, predno so se v pritožbi navedena fakta preiskala na njih resničnost in utemeljenost, se preganja gosp. Gabršček s tožbo radi razžaljenja časti, ne da bi se poskusilo ovreči njegove trditve. To je pač komodno stališče,

a bije zdravemu razumu naravnost v obraz! In vi, g. Schusterschitsch, hočete biti juridično izobražen mo pa se tako strašno blamirate! Sicer smo pa prepričani, da se g. Gabršček te tožbe ni malo ne boji in bo znati tudi pri sodišču pošteno posvetiti tako g. Walterju, kakor njegovemu zaščitniku g. Schusterschitschu!

— Slovenski jezik pri deželnem sodišču v Trstu. Ni dolgo od tega, ko so se proti slovenskim obtožencem pri deželnem sodišču v Trstu uvedle slovenske razprave. Ta odredba je bila docela upravičena in je odgovarjala takemu načelom pravičnosti, kakor tudi dejanskim razmeram. Navzlic temu so zagnali laški šovinisti in laško časopisi velikanski krik in vik, češ, da se vsled tega italijanskemu jeziku godi krivica, ker se na njegove stroške protežira slovenščina ter so glasno protestirali proti tej odredbi sodniške uprave. Za temi šovinisti se končno pricapljali tudi italijanski odvetniki. Sklicali so sejo odvetniške zbornice ter sestavili memorandum v katerem se izreka pritožba radi slovenskih kazenskih razprav pri deželnem sodišču tržaškem z motivacijjo, da se s to uvedbo posebnomotnem oziru škoduje italijanskim odvetnikom. Ta pomenica se je najposlala pravosodnemu ministrstvu. Isto je italijanski protest zavrnilo ter odvetniški zbornici nasvetovalo, ne se določajo z ozirom na obstoječe razmere za slovenske kazenske obravnave zgolj slovenski, oziroma slovenskega jezika vešči odvetniki in zagovorniki. Med vrstami tega ministrskega nasveta pa se lahko tudi čita, da se naj gospodje laški odvetniki, ako se boje za svoj kruh, kakor so se v spomenici izrazili, uče slovenskega jezika, ali pa naj prepuste slovenske stranke slovenskim odvetnikom in naj ne reflektirajo potem na slovenski denar. To je pač dobra lekcija vročerkvrim Lahonom, koje pač niso pričakovali! Prav je tako. Samo da bi pravosodno ministrstvo ostalo tudi konsekventno in se posodi in vselej držalo načela ravno pravnosti in pravičnosti!

— »Kamniški dom«. Piše se nam: V nedeljo, dne 4. t. m. bo v Kamniku velik dirindaj. »Blagoslovil se bo, po »Slovenčevem« poročevalcu »monumentalno« zgrajeni »Katoliški dom«, katerega je naš, z graditeljsko strastjo obteženi g. dekan, sam krstil s kako pravico, krstil je »Kamniški dom«. Provizorčen blagoslov mu bo dal sam Bonaventura, skozi okno bo govoril sam Šuklje, kumoval pa bo sama »tebantovka«, ki bo v tamen ta dan hlače nosila. Mi že kaj čakamo nedelje. Po odhodu tujcev vendar le enkrat mala zabava. Okoli čanskih katoličanov se bo, kakor čujemo, kar trio. Podgorje bo prispelo vsem, »kar leze in gre«. Do boja upamo, ne bo prišlo, tuhinjskemu žup-

— Dalje v prilogi.

ker ni hotela piti skisanega piva, ampak ga izlila krčmarju v obraz, njeni visoki galoši so bili luknjicaste in niso zadrževale vode; čutila se je iz vseh mogočih vzrokov užaljeno in bi se rada zbog tega s kom sprla.

Pavel je opazoval s strani njen neprikupljiv profil s kratkim nosom in široko, debelo brado — in se je smehljaj.

Prav taka je bila, kakor ona ženske, ki so ga preganjale. Skoro bi se glasno nasmejal. Neko čudno čustvo ju je zbližalo. Tudi to mu je ugajalo, da je bila razjarjena.

Ona se je obrnila in jezno zaklicala:

»Torej, ako me hočete spremljati, potem pojte, za vraga vendar!«

»Prav govorite, milostna«, je smeje se odvrnil Pavel, »za vraga vendar. Zakaj bi — za vraga — ne smela piti vodke in se vdati razkošnemu veselju?«

Ženska je potegnila roko iz žepa in ga deloma jezno, deloma prijateljsko potrkala na ramo. (Dalje pri-)

niku pač ni bilo treba na to eventualnost opozarjati svojih ovčic, ki pravijo, da se nočejo iti v Kamnik tepst. Kakor rečeno, nam bo nebeška naslada, oglejati si to komedijo, uprizorjeno s so- delovanjem tukajšnjih in okoličanskih tencev. Čujemo, da bo tudi kamniško gasilno društvo korporativno zastopano. Gledajoč načelnik bržkone že naprej vo- ha kak požar, ker drugače si te udeležbe ne moremo tolmačiti. No, previdnost je povsod dobra, slame bo dovolj. Sicer pa vsem udeležencem dober tek. Ljub- ljancane pa v ljudno vabimo naj si v nedeljo pridejo pogledat to komedijo, se izplača.

— **Ali bodo zopet Nemci zasedli svetniška mesta v Celju?** Ni še dolgo tega, ko je „Deutsches Wacht“ prinesla plamteč članek, v katerem pozivlja nemško časopisje in nemške poslance, da naj bodo pripravljeni, da bodo priskočili zatiranemu nemštvu na pomoč, zakaj preti mu nova veličanska nevarnost. Dasi je bil ta poziv zelo nejasen in se ni navedla konkretna nevarnost, ki baje preti nemškemu Celjanom, vendar smo takoj vedeli, zaradi česar kličejo celjski nemčurji ves nemški Izrael na pomoč. V kratkem se ima namreč pri celjskem okrožnem sodišču popolniti nekaj svet- niških mest. Ker so za te službe pro- silili tudi nekateri izvrstno kvalifikovani slovenski sodniki, je celjska nemčurska klika v velikih skrbih, da bi ta mesta morda zasedli Slovenci. Nemci seveda smatrajo celo okrožno sodišče kot svoje posestno stanje; skoro desetletja ni bilo pri tem sodišču ni enega sloven- skega uradnika in ko je nedavno le- bilo imenovanih nekaj Slovencev na- praznena službena mesta, so celjski nemčurji s pomočjo nemškega časo- pisja zagurali tak krik in vik, kakor da bi jim bila s tem prerezana zadnja nit življenja. Kaj pak da so s tem kriča- njem dosegli, kar so nameravali; vlada se jim je uklonila in prav pridno ime- novala za to sodišče same Nemce, ne oziraje se na boljše kvalifikovane slo- venske prosilce. Ker se pa letos Slo- vencev le ne da več brezobzirno prezi- rati in je torej skoro gotovo, da bode eno ali drugo mesto le moral zasesti slovenski uradnik, zato celjski nem- čurji kličejo vse Nemce proti vladi, da bi se to prepričali. Izključeno pa ni, da bi ne bila vlada sama naročala to „razbur- jenost“ celjskih Nemcev, da bi ložje od- dala izpraznjena službena mesta Nem- cem in se potem lahko opravičevala, da bi bila kaj rada ugodila sicer upra- vičenim zahtevam Slovencev, a da tega žalobog ni mogla storiti, ker bi sicer „nezadovoljnost“ in „razburjenost“ med Nemci tako kolosalno narasla, da bi lahko usodopolno vplivala na politične odnose. Mi poznamo te manevre in vemo, da se pojavijo točno vsikdar ta- krat, kadar bi bila vlada primorana pod- pezo okolnosti za štajersko imenovati slovenske sodniške uradnike. Pri takih prilikah vselej nastane naročen „vihar“ in pravična vlada je seveda v svojo veliko bol „primorana“ zapostaviti slo- venske uradnike v prid Nemcem, ki niti ne znajo jezika onega ljudstva, kate-

remu bi naj bili pravični in nepri- stranski sodniki. Kaj briga to vlado, ako se potem dogajajo slučajji à la slučaj Bratuša? In stavimo glavo, da bode vlada za Celje imenovala same zagrizene nemške svetnike, ako se ne bodo Slovenci posebno slovenski šta- jerski poslanci zganili in vladi pošteno stopili na prste. Pričakujemo trdno, da bodo le-ti storili svojo dolžnost ter opri- ti na klasičen slučaj Bratuša ener- gično zaklicali vladi: „Quousque tan- dem!“ S prosnjami se ničesar ne do- seže! Vladi je treba pokazati odločno zobe in — pest!

— **Poglejte, kakšni so Nemci!** Vsakomur še bode v dobrem spominu, kako so pred nedavnim časom nemški listi, zlasti štajerski z ozi- rom na slučaj Bratuša in neke druge kriminalne obravnave zasramovali Slo- vence na najnečuvnejši in najpodlejši način. Mi smo že takrat konstatirali, da je znak velike surovosti in brez- mejne nesramnosti, ako se iz posamez- nih slučajev sklepa na značaj celega na- roda. Nemški listi so pa z veliko sla- stjo to prakticirali. Ker je sodišče v Mariboru obsodilo nekaj roparskih mo- rincev, so ves slovenski narod imeno-ovali — „zalego morilcev in telova-jev“. Kaj ne prav olikano in na višku kulture stoječega Nemca prav dostojno postopanje to!? Ako bi hoteli biti hu- dobni, bi tem našim zasmehovalecem prav lahko vračali ta blatenja sloven- skega imena s stoterimi obrestmi. Gra- diva v to bi vsaj imeli v izobilju! Pre- listati bi bilo treba samo nekaj kazen- skih aktov v Graden in v Ljubnem in takoj bi imeli verno sliko nemške pro- slavljenosti ljudske duše, nemškega zna- čaja in nemške kulture. Mi sicer ne maramo po posameznikih soditi celega naroda, kakor to store Nemci nasproti nam, vendar pa se nam zdi umestno naglašati, da nadkriljuje naše sloven- sko ljudstvo gledé na kulturo in mo- ralo pač visoko nemški priprosti narod Kriminalna statistika tu govori! Koliko zločinov proti naravi in proti pravosti pa se zgodi med Slovenci? Minimalno! Poglejmo sedaj samo okoliš okrožnega sodišča v Ljubnem! Pri zadnjem po- rotniškem zasedanju je bilo nič manj nego dvanajst oseb obsojenih radi hudodelstva proti nra- vnosti. Prihodnje porotno obravnave dne 12. t. m. se tudi prične s takim slučajem, kateremu še slede trije enaki. Sploh pa je bila zadnja dva meseca cela vrsta obravnav, v katerih se je razpravljalo samo o hudodelstvih posilstva in oskrumbe, o sodo- mitskem zločinu. Navedli bomo samo nekaj konkretnih slučajev! Janez Leng in Matija Waldhütter sta bila obsojena radi hudodelstva proti naravi, Marko Hasser radi oskrumbe, Ivan Scheikl radi oskrumbe rodne svoje 12letne hčerke, Tomaž Kulle radi zločina proti naravi i. t. d. Navedli bi še lahko celo vrsto takih „lepih“ slu- čajev, toda bode dovolj! Po vzgledu nemških listov bi tudi mi lahko vse generalizirali in na podlagi teh podat- kov rekli: pogledj slovenski narod takšne bestije so ti Nemci! Toda

mi tega ne storimo, ker vemo da za- grdobije posameznikov ne more biti od- govoren — celi narod! Tako mi proti Nemcem, ker smo — barbari; Nemcem se seve ni treba ozirati na- pram nam na meje dostojnosti, no, ker so nositelji — kulture!

— **Državno stipendijo** je dobil profesor v Kranju, dr. To- minšek, in sicer za dva semestra. Dr. Tominešek pojde v Lipsijo studi- rat germanistiko.

— **Slovensko gledališče.** V soboto dne 3. t. m. se uprizori prvič na našem odru velika poljska drama iz modernega življenja „Zosia“ (karikature) J. A. Kiesielewskiego. Predstava je v proslavo cesarjevega godu slavnostna.

— **Štiridesetletnica Ljub- ljanskega „Sokola“.** V našem poročilu o popoldanski javni telo- vadbi izpuščena je bila p o m o t o m a vrsta vajencev, ki je nastopila pri III. točki vspeveda na bradli in v skupinah in kateri je predeloval br. Tomo Burgstaller. Vaje na bradli in zlasti lepe skupine, katerih elegantna uprizoritev je posebna za- sluga gosp. voditelja, so vzbujale v občinstvu zaslužno občudovanje.

— **Učiteljske vesti.** Kot provizorične učiteljice so nastavljene absolvirane učiteljske kandidatice gos- pice: Pavla Buhovala v Sostrem, Marija Petteroseva v Postojni, Angela Troštova v Budanju in Avrelia Brežič v Dvoru; vpoko- jeni učitelj g. Štefan Bink je ime- novan pomožni učiteljem in šolskim vodjo v Dvoru; učiteljica gospa Hor- tenza Vokač pa je postala šolska voditeljica v Mehovem.

— **Poročil se je g. dr. Karol Hinterlechner**, adjunkt ces. kr. geol. drž. zavoda na Dunaju z gđ. Ano Več-ovo iz Ljubljane. — Pre- tekli ponedeljek se je poročil gosp. R. Lasič, sodni pristav v pravosodnem ministarstvu na Dunaju z gospico Bra- tinovo iz Ajdovščine. Cestitamo!

— **Ljubljanski „Sokol“** pri- rejati bode, dokler bode vreme dopu- ščalo, izlete še nadalje. Takoj prvo nedeljo, namreč 4. t. m., je popo- danski pešizlet v Zalog. Člani v dru- štveni obleki bodo korakali skozi Štepanjo vas in Fužine v Zalog; vr- nejo pa se skozi Moste in Selo. — Bratje Sokoli, ne zamudite zadnjih prilik za pešizlete v letošnjem letu.

— **Društva „Gospodinjska šola“** občni zbor je bil 29. septembra t. l. v društvenih prostorih na Rinski cesti št. 7. Po prisrčnem pozdravu predsednice gospe Ane Lahove je poročala tajnica gđ. šolska voditeljica Minka Maroutova. Iz njenega poro- čila posnamemo, da je društvo od 15. septembra 1902 do 15. julija 1903. obdržalo pet 6–8 tedenskih večer- nih tečajev, v katerih se je ubožnim dekletom dajal najpotrebnejši praktični pouk v kuhi, ivanju, pranju ter likanju in pa teoretični pouk o redu, o doma- čem gospodinjstvu ter o higijeni v do- mači hiši. Učenk je bilo 42. Vse so prav dobro napredovale, za kar si so stekle največ zaslug: gospa predse- dnica Ana Lahova, gospa šolska vo- diteljica v p. Julija Mosova in dru- štvena učiteljica gospa Al. Ravnikar- jeva. — Blagajničarica gospa Zofja Zupanova je izkazala 1502.15 K dohodkov in 971.26 K stroškov; torej

znaša preostanek 530.89 K. Pregledo- vate računov gg. Fr. Gale in Fr. Sturm sta našla račune v vzornem redu. K ugodnemu društvenemu stanju je naj- več pripomogel veleislavni deželni od- bor z zneskom 600 K, potem pa po- žrtvolnost ljubljanske prebivalstvo ter 22 ustanovnikov in 140 letnikov. V odbor so bile izvoljene gospe: Antonija Gogolova (predsednica), Franja dr. Tavčarjeva (podpredsednica), Marija Peruškova (tajnica), Ana Lahova, Adela Škabernetova, Zofija Zupanova, Ana Pro- senčeva Jadviga Šubičeva, J. Moosova, M. dr. Pirčeva, Marija Pavlinova, Berta dr. Hribarjeva; gospi: Antonija Ka- divčeva (blagajničarica), Marija Jerinova in Zorka Kersnikova ter gg. Jakob Dimnik, dr. Danilo Majaron in Alojzij Keceļ. Pregledovalcem računov sta bila izbrana gg. Fr. Gale in Fr. Sturm. Ko se je imenovan občenega zbora iz- rekla vsem funkcionarjem, osobito pa odstopil predsednici gospej Ani Lahovi za nje šestletno požrtvolno delovanje topla zahvala, se je ista iskreno za- hvaljevala vsem društvenikom in dru- štvnim dobrotnikom na domoljubnem sodelovanju proseč novemu odboru do- sedanje podpore in blagotajnosti.

— **Iz trgovskih krogov.** Vled dogovora sklenili so ljubljans- ki trgovci in manufakturne stroke, da se s 1. oktobrom trgovine ob polu 8. uri zjutraj odpirajo. Želeli je, da nihče ne ruši discipline in da se vsi trgovci strogo držé dogovora.

— **Matura v Novem mestu.** Pri maturitetnih skušnjah so bili štiri- gg. osmošolci. Izmed teh napravila sta dva izpit, dva ga ponavljata čez pol leta.

— **Glas iz občinstva.** V Zagorju ob Savi prizidava župan Michelčič novo stavbo k svoji hiši. Pri tem pa je nele ni pomaknil za 2 m od javne ceste, kakor predpisuje zakon, temveč je še za toliko prostora šel z njo k cesti. Vprašamo slavno politično oblast, ali veljajo zakoni tudi za vsakega magnata v Zagorju in če mu jih hoče ista temeljito in odločno raztolmačiti?

— **Požar.** Alojziju Osredkarju v Velikem Mengešu je 26. t. m. po- gorel živinski hlev in vsa druga go- spodarska poslopja s krmo vred. Po požaru povzročena škoda se ceni na 4000 do 5000 K. Osredkar je bil za- varovan za 4000 K. Kako je ogeuj nastal, se ne ve.

— **Izgred.** V gostilni Ivane Miklavčič v Podpulfernici so 28. p. m. popivali France in Jakob Prašnik in Davorin Preželj. Ko so pozno po- noči odhajali iz gostilne, jim je jel kočar Lovro Završnik iz Škofje Loke zabavljati. To je fante razje- zilo, da so ga počakali na cesti in napadli s kamenjem. Toda Završnik jim je nepoškodovan ušel. Nato so se fantje vrnili k Miklavčičevi go- stilni ter jeli vanjo metati kamenje. Le težko so jih odgnali. Razgrajati so že pod ključem.

— **Ustanovitev orožniške postaje.** V Dobrovi pri Zaspu v ra- dovliškem okraju se je začasno osno- vala orožniška postaja, dokler se bode gradila železnica preko Karavank.

— **Osramočen — „častni občan“.** Novi nemškutarski občinski zastop na Teharjah je imenoval ravnatelja tovarn v Štorah, Jelleka, častnim občanom. Ker Jellek nima za občno nikakih zaslug, so slovenski odborniki proti tej izvolitvi protestirali in vložili ugovor na namestništvo. Namestništvo je temu ugovoru ugodilo in razvelja- vilo izvolitev Jelleka častnim občanom, češ, da je bila protizakonita. Kaj, papa Jellek, to je pa hud poper za vas!? Pa ste bili že tako ponosni na to svoje častno občanstvo! Ne hvali dneva

pred večerom, pravi pregovor, gospod Jellek!

— **Požar v rudniku.** V Ška- lah pri Velenju gori že tretji dan v premogovniku pl. Lappa. Delavci so se pravočasno rešili. Vsi dosednji poskusi, požar udušiti, so bili zaman. Z rudnikom je tudi v zvezi tovarna za brikete.

— **Tatvina v parobrodni družbi v Poreču.** Neznani tatovi so vdrli v Poreču v prostore paro- brodne družbe „Istria Trieste“ ter ukradli iz denarnega predalčka 2700 kron v zlatu in bankovcih. Sumi se, da so tatvino izvršili ljudje, ki so natančno poznali prostore in dobro vedeli, da je baš istega dne bilo v blagajni mnogo denarja.

— **Izpred sodišča.** Kazen- ske razprave pri tukajšnjem deželnem sodišču. — 1.) Karol Velter, vžitar v Brestu, je jezen na posestnika Janeza Švigelja zaradi vžitniških pravic, po katerih se on prikrajašnega čuti. Dne 5. kimovca t. l. se je proti Antonu Merzu na Igu izrazil, da bo Švigelju požgal, pa tudi pri njegovi aretaciji se je napram stražniku izrazil, da mu bo požgal, češ, če jaz nič nimam, pa naj še on nič nima, omenil je še, da naj Švigelj le pazi, kaj se bo zgodilo, ko se on iz zaporu vrne; obsojen je bil na 13 mesecev težke ječe. — 2.) Lojze Erjave, delavec v Stanežicah je iz na- gajivosti pri Bergantovi hiši v Seničici šipo razbil in skozi ubito šipo za pest debel kamen v sobo vrgel. Zvečer 2. mal. srpana t. l. je pa v hiši svojega brata brez vzroka Alojzija Koseca z nožem sunil v desno stran hrbta in ga nevarno ranil. Obsojen je bil na 5 me- secev težke ječe.

— **Konj splasil** se je na Za- loški cesti posestniku Josipu Remcu iz Purgarice št. 2. Pustil je konja na cesti v varstvu 10 let starega dečka. Ko je pripeljal mimo električni voz, se je konj ustrašil in ušel, ker je bil deček preslab, da bi ga bil obdržal. Konj je dirjal po Zaloški cesti do Stare poti, kjer ga je ujel posestnikov sin Andrej Trškan. Nesreča se ni no- bena pripetila.

— **Konj nogo zlomil.** Vče- raj popoldne je vozil posestnikov sin Franc Verbinšek iz Stepanove vasi št. 24 po Dolenjski cesti gramoz na novo vojaško strelišče. Ko je za- vil s ceste proti strelišču, je konj stopil napačno in si zlomil desno zadnjo nogo. Konja je kupil konjski mesar in ga odpeljal.

— **Ribe omotila** sta dne 20., 27. in 30. t. m. v Malem grabnu de- lavce Josip Primož in ključarski po- močnik Alojzij Klopčič, oba stanujoča v Konjušnih ulicah št. 13. Nametala sta v vodo omotice, nakar sta omo- tene ribe polovila. Več rib je tudi poginilo.

— **Z mažo za vozove na- mazal** je hlapec Janez Zorman, sta- nujoč na Tržaški cesti št. 5 sohlapea Franceta Kneza po obrazu, nakar sta se spoprijela in strela. Zorman je udaril Kneza s kleščami po obrazu in po roki in ga precej ranil.

— **V Ameriko** se je odpeljalo danes ponoči z južnega kolodvora 11 Kranjcev.

— **Izgubljene reči.** Stotni- kova žena L. Sch. stanujoča v Novih ulicah št. 30, je izgubila po poti iz Rožnika po cesti na Rožnik, in po Erjavčevi cesti, Gradišču, Kogresnem trgu do Staculove prodajalnice v Še- lenburgovih ulicah rujava, veliko de- narčico, v kateri je imela nekaj de- narja, rokavice in vizitnice. — Kon- toristinja Ida Dolencova, stanujoča na Franca Jožefa cesti št. 15, izgubila je včeraj na poti po Franca Jo- žefa cesti, Šelenburgovih ulicah,

Opatov praporščak.

Zgodovinska povest. — Pisal F. R. XIII.

Minolo je več tednov, odkar je bil Rovani odšel v Rim. V zatiškem samostanu je bilo še vedno polno gostov, ki so veselo in brezskrbno živeli in si kratili čas s pijančeva- njem, z lovom in z igrami. Tudi javni cesarski notar Leutbin iz Ljub- ljane se je mudil v samostanu in mel menda mnogo opravil, ker je bile ure predsedel v opatovem stano- vanju. Menihi so bili skrajno neza- dovoljni, ker so slutili, da je cesarski notar Leutbin prišel v zadevah, ki utegnejo samostan jako mnogo stati. Ali menihi se niso mogli ganiti, ker jim je bilo še vedno prepovedano zapustiti samostan.

Med kmeti pa je vrelo. Opat je od njih zahteval vedno več denarja, opatovi gostje pa so kmetske žene in hčere nadlegovali tako, da so večkrat nastali krvavi boji. Tudi Pavel Glogvic se je bil vrnil v samostan in je pogostoma obiskoval grad v Št. Lambertu, da bi si pridobil ljubezen

lepe opatove sestre. In kadar je Mar- garet zopet in zopet odklonila nje- gove ljubavne ponudbe, se je Pavel Glogvic napil in je z drugimi plemen- itaši divjal po vaseh.

Opat je bilo malo videti. Za- rana, kadar je v samostanu še vse počivalo, je skrivaj oblečen kot na- vaden lovec zapustil samostan in brez spremstva krenil v gozde. Ča- sih ga vse dopoldne ni bilo nazaj.

Albertus je bil vsakdanji gost pri Polonici. Nekega dne je bil ne- koliko krvav, prišel pred kočo in prosil vode. Povedal je Polonici in njeni stari materi, da je bil v samo- stanski službi kot lovec, da pa je pobegnil, ker je pretepel meniha Ju- rija, ki je nekemu kmetskemu de- kletu silo delal. S tem se je starki močno prikupil. Verjela je, da je tu- jec sešaj tatinski lovec, saj se je več- krat zgodilo, da je kdo iz samostana pobegnil in se potikal po gozdih, in zaupala mu je tembolj, ker ni nikdar prosil za prenočišče ter se vedno jako resno in dostojno vedel. Matija, ki je redno vsak dan prihajal, bi bil sicer

jako rad videl tega tatinskega lovca, a nikdar se mu ni posređilo, da bi bil nanj naletel. Sicer pa je njegova nezaupnost kmalu izginila, ko je od Polonice izvedel, da je skrivnostni tujec nikdar z nobeno besedico ne nadleguje.

Prišel je pa dan, ko je bil Matija kaj neprijetno prebujen iz te zaup- nosti. Prinesel je bil bučo vina na hrib in zadovoljno srkaje rujno kap- ljico sedel v izbi ter dražil Poloni- čino babico z vsakovrstnimi burkami, ko so se vrata odprla in je v hišo stopil skrivnostni tatinski lovec. Ma- tija je na prvi pogled spoznal opata, opat pa je spoznal njega, a vendar sta se premagala in tega nista izdala.

— A — ti si torej tisti tatinski lovec, ki zahaja semkaj, je začel Ma- tija z veliko ravnodušnostjo razgovor. Na — pij, da si dušo privežeš.

Ponudil je opatu bučo z vinom in ta — misleč, da ga Matija ni spo- znal — se ni branil.

— Slišal sem že, da ti varuješ te ženske, ki žive tod na samoti, a ogibal sem se te, ker se bojim, da bi me izdal samostanskim gospodom, je rekel opat.

— Res je! Izdati te moram. To je moja dolžnost. Saj bi še odveze ne dobil, če bi pri spovedi povedal, da sem te zasačil, pa te nisem prijel.

— In če bi se jaz branil? Če bi jaz ne hotel iti s teboj? je vpraševal opat.

— Ho-ho se je smejal Matija. Kaj misliš, da bi mene hudič vprašal, če bom hotel iti v peklo? Prav nič ne bo vprašal — kar prijel me bo. Seveda, če mu bom ušel — potem me ne spravi v peklo.

— Nehaj vendar s temi burkami, se je zdaj oglašila starka, in pusti moža v miru.

— Burke? Kdo pa uganja burke? Kaj delajo samostanski vojaki burke? Še kadar sem se ga nasrkal, ne de- lam burk. Ta mož krađe samostansko divjačino. Moja dolžnost je, da ga primem in peljem v samostan. Tak je naš ukaz in jaz sem zvest služab- nik premilostnega gospoda opata.

Tako je govoril Matija z veliko resnobo. Starka in Polonica sta se čudili, Matija pa se je obrnil do do- zdevnega tatinskega lovca in rekel:

— Najbolje bo, če greš sam z

menoj. Malo te bodo zaprli, pa bo dobro. Prav lahko boš prestal, saj premilostni gospod so dobrega srca in radi odpuste, če se jih prosi.

— Ne udam se, je odločno iz- javil opat in prijel za kratki meč, ki ga je imel opasanega. Če se me dotakneš, ti razcepim glavo.

Opat je po teh besedah vstal in stopil k vratom, vzel je v roko meč in se pripravil na boj. Polonica in njena mati sta zavriščale in planile med moža. Starka je vzlic svoji sla- bosti potisnila Matijo v kot, Matija pa je skakal kakor besen in se rotil:

— Ti boš meni glavo razcepil. Strela božja, po tej butici so peli že drugačni meči kakor je tvoj in glava je še cela. Jaz ti pokažem, kaj je sa- mostanski vojak. Mi se še hudiča ne bojimo. Koj deneš meč stran!

Opat se je zaničljivo smejal. Ker se ga Matija ni lotil, minila ga je vsa skrb.

— Med stran, pravim, je ukazo- val Matija. Ti Polonica pa prinesi kak štrik, da ga zvežem. Ali ne boš meč stran dejal? Ti, če me razvežeš — jaz ti polomim vse kosti.

Kongresnem trgu in Gradišču do Soteske in po isti poti nazaj zlatu kratavito iglo z rubinom. — Prostat Franc Potočnik je izgubil danes dopoldne na poti od vojaškega oskrbovališča po Dunajski cesti in po Sodijskih ulicah do justičnega palače 170 kron. — Na poti od Starega trga, čez Hradskega most, po Židovskih ulicah, Kongresnem trgu, Gradišču in Erjavčevi cesti do Bleiweisove ceste sta bila izgubljeni dve peresi za ženski klobuk.

— **V restavraciji „Pri zlati ribi“** priredi danes ob 8. uri zvečer „salonski umetnik“ L. Schneider iz Linca predstavo z zanimivim programom.

— **Hrvatske vesti.** — Javna ljudska skupščina se je vršila v nedeljo v Veliki Gorici. Na dnevnem redu so bile: 1. Obrana države in narodnega prava kraljevine Hrvatske v sedanji krizi. 2. Zavarovanje ustavnih pravic 3. Financijalna samostalnost in gospodarski interesi. — Okreval je Nikola Drempetić, ki je bil pri spopadu v Zapešču na cesarjev rojstni dan težko ranjen. Ležal je šest tednov v bolnici. — Izseljevanje. Na Reki se je pred večeršnjim vkrčalo 183 kmetov iz Hrvatske; vsi so se napotili v Ameriko. — Uropana deklica. Med hrvaškimi mladeniči je še vedno navada, da ljubico uropajo. Ta navada se je po zadnji čas neki pri jela tudi nemških mladeničev, kajti te dni je izvršil tak rop fant Fr. Schmid v sremskem okraju. Stariši zahtevajo odpeljano deklico nazaj, a ta se trdovratno brani in hoče na vsak način ostati pri ljubimcu. — Ban Pejacsevich gre v nedeljo v Osek, kjer bo prisostvoval slavnostnemu streljanju odnotnega strelskega društva. — Hrvati v inozemstvu. Na Hrvatskem je 600 učiteljev brez službe, zato so se nekatere bolj energične Hrvatice napotile v inozemstvo iskat službe. Tako je šla gđ. dr. Ada Broch v Newyork, kjer slušuje na neki ženski srednji šoli. Gđ. dr. Vera Filipović slušuje na nekem dekliškem liceju na Dunaju. Obe sta si pridobili doktorsko čast v Curihu. Gđ. Alice Lukšić iz Karlova pa je napravila na vseučilišču v Oxfordu iz izvrstnim vspehom izpit iz angleščine in službuje sedaj v penzionatu za plemenite dame v Brightonu. — Društvo hrv. žurnalistov mislijo ustanoviti v Zagrebu. Ustanovna seja bo baje že 10. oktobra. Hrvatski žurnalisti se bodo organizovali skupno s tovariši srbske narodnosti, da bodo lažje zastopali stanovske koristi. — 30letnico svojega delovanja kot profesor in pisatelj je slavil pred večeršnjim ravnatelj gimnazije v Gospiću, Mile Magdić.

* **Najnovejše novice.** Rudolf Falb, svetovnoznani vremenski prorok, je predvečernjem umrl v Berlinu. Rojen je bil v Obdachu na Gor. Stajerskem leta 1838. ter je služil tudi nekaj časa v domovini za kaplana. Spisal je nebroj znanstvenih knjig o zvezdoslovju in vremensvu. — Marija Geistinger, sloveča gledališna pevka in igralka, je umrla včeraj v svoji vili v Celovcu, stara 70 let. — Romantična smrt. V Hamburgu so našli hudo obstrljenega mladega moža, ki je rekel, da je filozof iz Trsta. Prišel je tja s svojo ljubico, da se usmrtita. Dekle je skočilo v morje, on pa se hotel ustreliti. Noče pa povedati niti svoje imena niti imena svoje ljubice. — Petrolej se podraži, ker se je sklenil petrolejski kartel. — Stroga vojna obsodba. Vojaško

Opat pa se ni več zmenil za Matijevo kričanje. Odprl je vrata in ponosno odšel. Matija pa je kričal za njim: — Le čakaj, tat tatinski. Ti ne boš dolgo več lovil samostanskih zajcev. Jaz te že še doblim. In kadar te bom imel, te bom tako premikastil, da boš kričal, kakor lačen osel. Obe ženski sta bili vsled tega prizora jako zbegani. — Tega bi ne bila mislila, da se boste spravili na takega reveža, se je končno oglasila Polonica. — Pogumen pa si, Matija, pogumen, se je rogala starka. Jezik imaš dolg. — Le molčita, je osorno rekel Matija. Ko bi bil hotel, bi bil moža lahko desetkrat treščil ob tla. Pa nisem hotel. Kar sta videli, sem storil vse, da bi mož mislil, da ga ne poznam. Jaz pa sem ga spoznal tisti trenutek, ko je odprl vrata. — Ti ga poznaš? sta hkrati vzkliknili obe ženski. Kdo pa je? — Volk vseh volkov — zatiški opat.

sodišče je obsodilo grenadirja Klein- artha, ki je s palico napadel nekega podčastnika, v 10letno ječo. — Samomor mutaste deklice. 20- letna mutasta deklica Keilberger, doma iz Stajerske, se je zastrupila v Genovi, ker ji je ljubček ušel z njenim premoženjem. — Tovarne za železo v Pennsylvaniji so sklenile, znižati produkcijo za 20%, plače pa za 10%. — Štrajk črko stavcev je nastal v Szegedinu. — V Poreču so vlomili tatovi v agencijo parobrodne družbe Istria Trst ter odnesli 3000 K. — Mamutov okostnjak so našli delavci blizu Bunclave pri kopanju vodnjaka. — Vrat si je prerezal v Florenci bankir Sestini v navzočnosti svojega sina.

* **Visoka izobraženost Fin- cev** je dokazana najbolje s tem, da ima malo mestce Tavastelusz, ki šteje le 6000 prebivalcev, 258 knjižnic. Sedem teh knjižnic je last mesta. 151 raznih društev, ostale knjižnice so last zasebnikov, a so odprte v splošno porabo.

* **Dobro ga je zavrnila.** Policaj je tekkel za damo, za katero je stopal psiček. »Vi madama, je klical psiček pa nima nagobnika!« — Dama (zagledavši psa): »No, kaj me pa briga psiček; psiček niti moj ni!« — Policaj: »Kaj še, saj vendar teče za vami in nima nagobnika!« — Gospa (jezna): »Vi tudi tečete za mano, pa nimate nagobnika!«

* **Roparji mlčev.** V grob nico grofovski rodbine Raday v Kazlatu na Ogrskem sta vlomila neki Szabo in ondodni gostilničar. Očrpila sta vse krste ter pobrala prastane in druge dragocenosti, ki so jih sorodniki pustili pokojnim.

* **Abrahamov grob** gre še to jesen iskat v Babilon posebno ekspedicijska čikaško univerze. Turška vlada je po daljšem obnavljanju raziskavanje po babilonskih razvalinah ravnokar dovolila.

* **Posiljene nemške usmi- ljenke.** V bolnišnici za inozemce v Carigradu so trije turški vojaki strežniki napadli in posilili štiri nemške usmiljene sestre. Sultan je izrekel nemški vladi svoje obžalovanje nad zločinom.

* **Poličijsko poročilo.** Neki policaj na Dunaju je poročal: Na Koroški cesti sem pozval voznika Franca Leeba, naj vozi počasneje. Odgovoril mi je: »Bik, miruj!« Ste m je bila javna varnost v skrajni nevarnosti.

* **Vinski muzej** so sklenili ustanoviti vinski trgovci v Curihu. V prvi vrsti bo obsegal knjižnico, v kateri bodo zbrani vsi spisi in vse knjige, ki se nanašajo na vinorejo in vino samo. Nadalje bodo tukaj zbrane vse slike in ilustracije, ki se nanašajo na to stvar. Tudi bodo v muzeju vse posode orodje in priprave, stare in moderne, ki se rabijo pri pridelovanju in shranjevanju vina. V veliki omari bodo steklenice slovečih švicarskih vinskih vrst iz najboljših vinskih letin.

* **Pasja razstava** je bila pretečeno soboto in nedeljo na Dunaju. Zanimanje za razstavo je bilo veliko, posebno v onih krogih, ki imajo dovolj denarja, pa še več prostega časa. Prijavljenih je bilo 720 psov iz naše monarhije, Nemčije, Švice in Italije. Na tej „mednarodni“ razstavi so bili psi vseh pasem od bernhardincev do tistih majčkinih psičkov, ki „krasijo“ naročja mestnih dam.

* **Ibsen in kralj.** Prvak švedskih pisateljev, ki je prestal hudo bolezen, se zopet sprehaja v spremstvu svojega sluga po Kristijaniji. Najrajši zahaja v kraljičin park. Sedaj pa se je kraljica vrnila v prestolnico in nekega dne je našel Ibsen park zaklenjen. Drugi dan mu je poslal kralj poseben ključ od parka z ljubeznivim vabilom, naj le obiskuje park, zanj je vedno odprt.

* **Tretjič ločen od žene.** »Sloveč« borilec Kid Mac Coy se je dal ločiti oblastveno od svoje tretje žene. Sicer se je tretja ločitev, že v Ameriki poprej prigodila, a Kid Mac Coy se je tretjič ločil od ene in iste žene, potem ko se je trikrat z njo poročil. Tretjič se loči, ker mu je sin nekega bogatega bankirja ženo zapeljal. Od zapeljivca zahteva 100.000 dolarjev odškodnine, in ako dobi to svoto, poroči se najbrže četrtič s svojo ženo.

* **Kraljeva hruška.** Francoski kralj Louis Filip je imel zelo dolgo glavo, ki se je navzgor zoževala, da je bila podobna hruški. Neki dan je hodil kralj po Parizu ter zagledal malega paglavca, kako je risal na slikani hruški na neki reklami na zidu oči, nos in usta, da bi bila podobna človeški glavi. Kralj je takoj pogodil, koga hoče deček fotografirati, a ker se dečku dolgo ni hotela posrečiti namera, dovršil je sam sliko na zidu ter podaril dečku dolar, rekoč: »Tukaj imaš tudi vpodobljeno hruško.«

* **Kapelnik se išče.** Ame- riška vlada je začela skrbeti tudi za

duševne potrebe Indijancev. Komisija za civilne službe je ravnokar razpisala, da je za indijansko šolo v Cham- berlainu, v Južnih Dakotah, oddati služba izurjenega muzika, ki bi dirigiral indijansko kapelo. Toda v razpisu je tudi pogoj, da mora ta kapelnik tudi znati — šrevlje krpati.

* **Dober želedec.** Profesorja dr. Vigouroux in Charpentier sta predstavila medicinsko-fiziološkemu društvu nekega umobolnega moža, ki se je bil navadil kamenčke požirati. Ščasoma je pojedel toliko kamenčkov, da so mu morali želedec operirati. V želedu so dobili 266 kremenjskih kamenčkov, ki so tehtali nad pol kile.

* **Poroka na grobu.** Pastor Greening v Danvillu je ravno govoril nagrobni govor gospici Stevens, ko se skozi vrste jokajočih sorodnikov pririneti neki Samuel Smiley in Ana Wagener proseča pastora, naj ju tukaj poroči, ker sta pobegla pred nevestinimi starši, ki poroke ne dovolje ter so jima tudi sedaj za petami. Pastor se ni mogel upirati tako goreči prošnji ter ju je res na mestu poročil, po poroki pa je nadaljeval — prekinjeni nagrobni govor.

* **Grško gledališče.** Državno vseučilišče v Kaliforniji je dobilo v dar grško gledališče po uzoru Dionizijevega gledališča v Epidauru. Darovalec je založnik Hearst, ki je izdal za to nad milijon dolarjev. Za kalifornijske dijake hoče ustanoviti oder, kjer se bodo igrale drame in satire starih Grkov in Rimljanov. Gledališče že stavijo ter se bo že drugo leto igralo, da privabiijo tujce, ki pridejo na razstavo.

* **Spor v rodbini Pejače- vič.** Lansko leto je poslal grof Gabriel Pejačević tajniku svojega nečaka sedanjega bana grofa Teodora Pejačevića pismo, v katerem pravi, da je ban dobro nagradil onega, ki je njemu — grofu Gabrielu — ukradel iz kasete pismeno pogodbo o dosmrtni renti, ker bo sedaj lahko s kakim izgovorom ustavil nadaljno izplačevanje. V pismu je imenoval postopanje svojega nečaka Teodora nečloveško in čez vse mere infamno. Pred 21. leti izročil je namreč grof Gabriel svojemu bratu Ladislavu, očetu sedanjega bana hrvatskega, neke vrednostne predmete a Ladislav se je zavezal, da mu bude on in njegovi potomci plačevali do smrti rento v znesku 2880 kron. Pred dvema letoma pa je izgubil grof Gabriel dotično pismo pogodbo. Ker je menil, da mu jo je kdo izmaknil, prijavil je vso stvar policiji. Na čuden način je pa izginil tudi duplikat omenjene listine iz arhiva rodbine Pejačević. Grof Teodor Pejačević je nato izjavil, da bo likvidiral rento, kakor hitro se mu donese dotično pismo pogodbo, ker se v isti, kolikor on ve, ne gre za rento, ampak samo za milostno plačo. Grofa Gabriela, katerega je njegov nečak tožil radi razžaljenja časti, je obsodilo okrajno sodišče na 100 kron globe; to kazeno mu je pa priznovo sodišče znižalo na 10 kron. Zastopnik grofa Teodora je tožil grofa Gabriela zato samo zaradi razžaljenja časti, ker je slednji izjavil, da ni mislil grofa Teodora spraviti v zvezo s tatvino.

* **Krvava ljubezenska drama.** Sin bogatega posestnika v Keeskemetu, Josip Katona, je imel že dlje časa ljubavno razmerje z ubogo kmetsko deklico Rozalijo Feeske in jo mislil tudi v zakon vzeti. Njegova mati pa o tem ni hotela kratkoma nič vedeti, dasi jo je sin vedno in vedno prosil dovoljenja. V četrtek je sin stopil zopet pred mater in jo prosil, toda brez uspeha. Na to se je podal k ljubici in jo je skušal prepričati, da bi se skupno umorila. Keč pa Rozika ni bila nič kaj privoljiva odgovoriti tako naglo na oni svet, se je mladenič navidezno pomiril in povabil ljubljeno v hotel Borzov, čes, da bodeta tam vsaj ta večer preživela v veselju in zadovoljnosti. Tam sta nato pila do polu 7. ure jutraj. Ko je pa mladenič opazil, da ni nobenega gosta več v gostilni, zgrabil je samokres in vstrelil večkrat zaporedoma na poleg sedečo deklico, ki je na mestu izdihnila. Nato je streljal še na samega bora, ne da bi se znatno poškodoval. Ko je videl ljubico mrtvo na tleh, zbežal je z gostilne na protestansko pokopališče ter se tam vstrelil na grobu svojega očeta.

* **Karikature o sultanu.** Bivši turški generalni konzul v Rotterdamu Ali Nouri Bey, ki živi sedaj v Kodanju, je izdal ravnokar knjigo »Abdul Hamid v karikaturi«. Izdajatelj in pisec te zelo satirične in pikantne knjige je bil zaradi sumnje, da sodeluje pri turškem šaljivem listu »Daoul«, v katerem listu se je sultana ostro napadalo, odslovljen iz službe, vrhu tega pa še ohsojen na sto in eno leto ječe. Ker je bil Ali Nouri takrat v Rotterdamu, seveda ni šel v Carigrad, da bi presedel 101 leto v ječi, temu se je preselil v Kodanj, od koder kaže hudomu sultanu — fige ter ga smeši v karikaturah. Soproga Ali Nourijeva je

turška princesinja Hairi Ben Ajad, ki slovi za prebojavnico turškega ženstva. Kot princezinja je imela pristop tudi v sultanove dvorane ter je tako marsikaj pikantnega in smečnega zvedela o sultanu, kar sedaj mož porabi v karikaturah. Omeniti je še, da je Ali Nouri Begu le slučajno prišla v roke »strašna« obsodba o 101letni ječi.

* **Obleka device Orleanske.** Sedaj, ko bo francoska junakinja Jeanne d'Arc imenovana svetnicam, je važno vedeti za francoske slikarje in podobarje, kako je bila devica oblečena v vojni. V arhivu v Orleansu se je našel spis, ki reši to vprašanje. Ko je d'Arc l 1429 prišla v Orleans, je dobila stanovanje pri vojvodi. Vojvoda ji je pri tej priliki tudi dal izročiti novo obleko iz karmozinske rudečega bruselskega sukna. V mestnih računih je o tem zabeleženo: obleka je bila karmoz rudeča, ogrtač »zamazano zelen«, obrobi pa iz bele svile za napravo grba v novo obleko se ji je izročilo še posebej dva vatla dragih trakov. Skupna cena je znašala 13 skudov, za delo le 1 skudi. Sedaj vedo vsi, ki hočejo predstaviti verno sliko nove svetnice, kako jo je obleči.

* **Ponesrečena ekspedici- cija na Ararat.** Na historično goro Ararat je napravila nedavno neka ruska družba znanstveno ekspedicijo pod vodstvom inženirja Vangulova. Zaradi izvanredne zime se je cela ekspedicijska ponesrečila. Mnogim članom so zmrzle roke, noge, pa tudi lica. Samo botaničar Grinevecki je prišel na vrh gore. Vendar je ekspedicijska prinesla seboj zanimive zgodovinske predmete.

* **Čudna zadnja želja.** V francoskem mestecu Raincy je umrl bogati bankir Morel ter zapustil občini precejšno svoto pod pogojem, da se bo njegovo truplo pred pogrebom tri ure vozilo z godbo po mestu. In kaj se vse ne stori za denar. Tudi občinski svetniki v Raincyju so se udali ter vozili mrtveca tri ure po ozkih mestnih ulicah v veliko veselje vesele mladine.

* **Cenzura na Ruskem.** Peterburški pisatelj Bogučarski je sestavil statistiko o ruski cenzuri od leta 1862 do 1903. V tem času je bilo na Ruskem 581 časopisov kaznovanih. Med njimi je bilo 25 časopisov za vedno vstavljenih, 83 jih je bilo skupno vstavljenih na 31 let 10 dni, 259 pa jih je dobilo stroge ukore. 186 časopisov je bila nadrobna prodaja zabranjena. 26 časopisov se je prepovedalo prinašati inserate, kar pomeni itak propad lista. Zaznamek v tej dobi uničenih knjig obsega dve strani dobrega tiska.

Književnost.

— **„Ljubljanski Zvon“.** Vse- bina oktoberskega zvezka: 1. Vojanov: Sodba. Pesem. — 2. Ivan Cankar: Greh. Povest. — 3. A. Aškerc: Dva izleta na Rusko. — 4. Josip Dolinar: Trenotki iz učiteljskega življenja. — 5. Tabor: Poletje. Pesem. — 6. Kristina: Pesem. — 7. Vida: Ej, če bi vedel! Pesem. — 8. Dr. H. Dolencec: O gozdu in nekaterih njegovih ljudeh. — 9. Fr. Strnad: Prepoved. Črtica. — 10. A. Aškerc: Jan Lego. — 11. Petruška: Ana!... Pesem. — 12. Podlimbarski: Potresna povest. — 13. M. P. Nataša: Kam naj grem odveze prosit. Pesem. — 14. Mara Gr.: V Somraku. Pesem. — 15. Književne novosti: Ivan Cankar: Janez Trdina: Zbranih spisov prva knjiga: Bahovi huzarji in Iliri. — Dr. Vidic: Slovenska Matica: Zbornik znanstvenih in poučnih spisov. — K.: Orožen: Vojvodina Kranjska. — A. Aškerc: Bogumil Vošnjak: Zapiski mladega potnika. — a—: Slovenska knjižnica 121.—127. Henrik Sienkiewicz: Križarji. — k—: Talija. Zbirka gledaliških iger. — Pavel Mihalek: Iz nižnj življenja. — Mali vitez (Pan Volodjievski). — M.: Die Ursache des Schwundes des Prädiptiven Instrumentals im Slovenischen und Serbischen. — a—: Filipovičeva slava. — „Slovník saročeský“. — A. D.: Em. št. z Lešehradu: Jas a stin. — Ant. Dermota: Jan Magiera: Wl. L. Buczyc jako dramaturg ludowy. — 16. Upodablja joča umetnost. A.A.: Vegov kip. — A.A.: Sv. Ciril in Metod. — 17. Splošni pregled. „Na klancu“. — Družba sv. Mohorja. — i—: Tri nove češke enodejanke. — „Potapljeni zvon“. — a—: Rusko slovstvo. — s—: Vegov spomin. — Smetanov spomenik. — Ljubljanski „Sokol“. — s—: Desetletnica „Slov. planinskega društva“. — Aškerc: Število prebivalstva ljubljanskega mesta lett 1813. —

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 1. oktobra. Napitnice, ki sta jih pri večeršnjem dvornem obedu izrekla cesar Franc Jožef in ruski car, so naredile velik utis. Vse tukajšnje

časopisje pravi, da sta ti napitnici jasen dokaz rusko-avstrijske sporazumljenosti in garancija miru. V istem smislu se je glasom došlih poročil izreklo tudi budimpeštansko časopisje.

Dunaj 1. oktobra. V današnji seji dež. zbora je deželni maršal opat Schmolik grajal kleri- kalna poslanca Porzerja in Bielhawka zaradi njih izjav gled. St. Pöltena, vsled katerih so nemški naciojonanci začeli abstinenco. Te cenzure imajo namen omogočiti naciojalcem povratek v dež. zbor.

Dunaj 1. oktobra. Khuen-Hedervary pride v nedeljo zvečer sem in bo v ponedeljek sprejel v posebni avdienci pri cesarju.

Gradec 1. oktobra. Tu je v starosti 70 let umrl vseučiliški profesor dvorni svetnik dr. Rollett.

Praga 1. oktobra. Nemški poslanci so prosili dež. maršala, naj na dnevni red sobotne seje deželnega zbora ne postavi Heroldovega adresnega predloga.

Inomost 1. oktobra. Nemci in Italijani so se pogodili glede dež. zbora tako, da bo isti mogel mirno zborovati in rešiti predlogo zastran učiteljskih plač.

Budimpešta 1. oktobra. Poslanska zbornica je v zadnji seji sklenila, da se seja odgodi, dokler ne bo rešena ministrska kriza. Neodvisna stranka je na to pismeno zahtevala, da se skliče izredna seja. To se je zgodilo. Ta seja bo v soboto. Neodvisna stranka spravi na razgovor vprašanje o tretjeletnikih.

Sofija 1. oktobra. Tudi v Strumski dolini je bila v nedeljo proklamirana revolucija.

Carigrad 1. oktobra. Iz vladnih krogov se čuje, da se med Turčijo in Bolgarsko ni dosegel sporazumljenega glede Macedonije.

Gospodarstvo.

— **Mestna hranilnica ljubljanska.** Meseca septembra 1903 vložilo je v mestno hranilnico ljubljansko 832 strank 363.630 K 04 h, 728 strank pa dvignilo 309.894 K 04 h. V 3. četrtletju 1903 dovolilo se je 128 prosilcem posojil na zemljišča v skupnem znesku 740.870 K; 21 prosilcev za posojila v znesku 266.300 K se je odklonilo radi nezadostnega pokritja.

— **Mestna hranilnica v Novem mestu.** V mesecu septembru 1903 je 233 strank vložilo 129.015 K 71 h, 77 strank vzdignilo 91.663 K 71 h, torej več vložilo 37.352 K 3 strankam se je izplačalo hipoteknih posojil 16.600 K, 92 men se je eskontovalo za 36.004 K, stanje vlog 2.409.805 K 02 h, denarni promet 342.718 K 53 h.

— **Mestna hranilnica v Radovljici.** V mesecu septembru 1903 je 236 strank vložilo 68.886 K 22 h, 195 strank vzdignilo 50.674 K 98 h, 18 strankam se je izplačalo posojil 14.680 K, denarni promet 276.385 K 23 h.

Poslano.*

Ker je v „Slovenskem Narodu“ št. 222., od sobote, 26. septembra, priobčeno „Poslano“ gospe Marije Umek proti meni najgrše obrekovanje, izjavljam, da lahko dokažem s pričami, da je vse prosta in nesramna laž, kar je pisala.

Njen otrok je že bolan, odkar je prišel na svet, in ga je že večkrat osila gg. zdravnikom, ki so ji svetovali operacijo otroka. Otrok je vedno bojažstven in je bil tak že poprej, predno se je z menoj sprla. Izurjen sem od mladih let v rokodelstvu, potem sem bil v službi c. in kr. žandarmerije in sedaj sem ponosen, da sem c. kr. poštni sluga.

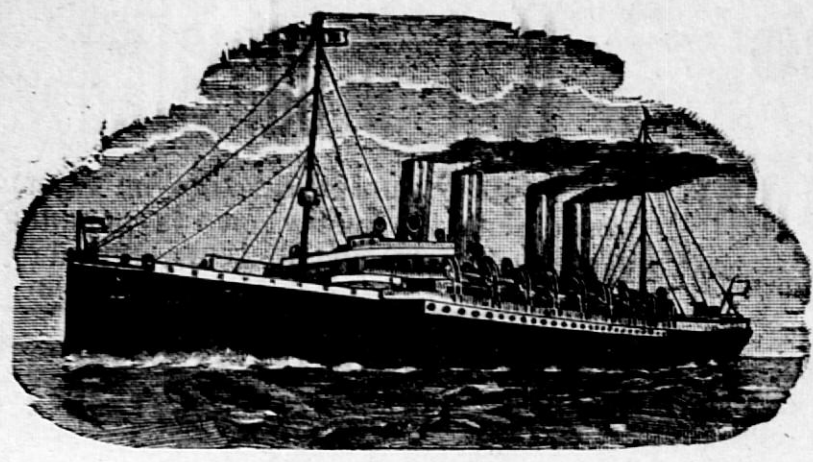
S svojim političnim mišljenjem nisem nikoli v javnosti bahal. Rodnim dostojno odgajam in če bi tako ravnila g. Umek, bila bi lahko ponosna. Kaj je resnice v „Poslanem“, bode odločila sodnija.

V hiši g. Gjuda stanujem že blizu 3 leta in sem se s strankami vedno dobro razumel, samo g. Umeku in njegovi ženi nisem po volji.

Ljubljana, 29. septembra 1903.

Ivan Rekar,
c. kr. poštni sluga.

*) Za vsebino tega spisa je urednik odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Kdor hoče potovati
v Ameriko
s cesarskimi in poštarnimi
parobrodi, naj se obrne edino
le na trdko:

Kareš & Stocky
Bremen, Bahnhofstrasse Nr. 29.

Ta trdko se sporazumeva s potniki v njih materinskem jeziku, prevaža potnike
z najboljšimi in najhitrejšimi parobrodi, pozna temeljito zakone o izseljevanju in zamore
tedaj potnike dobro poučiti, kako se imajo med potjo vesti, da pridejo srečno v Ameriko.
Naj tedaj vsakdo, ki se je namenil podati v Ameriko, piše prej trdko:

Kareš & Stocky, Bremen, Bahnhofstrasse Nr. 29
ta mu odgovori takoj točno in brezplačno. (2350-4)

C. kr. konces. zasebni učni zavod za ženska šivalna dela.

Lastnica: Gospa Lina Müllner, Ljubljana, Bleiweisova cesta 13, pritličje.

Učni predmeti: Temeljiti, praktičen pouk v vrezavanju in izdelovanju
garderobe za dame in otroke. Pouk v pomešanju in robljenju ter iz-
delovanju vsake vrste perila. Izdelovanje belih, pisanih in umetnih
čipk. Slikanje z iglo in žgalno slikanje. Začetek tečaja 1. vinotoka.

Natančnejša pojasnila se dobe vsak dan od 10.—12. ure dopoldne in od
2.—4. ure popoldne kakor tudi po prospektih.

(2535-2) Predstojnica.

Prostovoljna razprodaja.

Posedstvo g. Andreja Maurer iz Zagorja ob Savi na
Blanci pri Sevnici se bode v ponedeljek po Roženovski
nedelji, dne 5. oktobra 1903, dopoldne ob 9. uri na licu mesta
prostovoljno po kosih razprodajalo.

Ta posest leži na deželni cesti iz Zidanega mostu proti Zagrebu.

K temu posestvu spadajo tri hiše, kovačija, razna gospo-
darska poslopja, lepi sadni vrti, njive, travniki, vino-
gradi, gozdi in brod za prevažanje čez Savo.

Vsled ugodne lege so hiše pripravne za vsako obrt. V eni hiši se sedaj
nahajata gostilna in prodajalna specerijskega blaga; v
drugi je pa pošta.

Plačilni roki so jako ugodni, kateri se po dogovoru lahko podaljšajo. (2436-3)

Največja izbera najnovejšega baržuna za bluže

(2502-3) pri A. Šinkovic dedičih
Mestni trg. Ljubljana. Mestni trg.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Invod iz voznega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1903. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči osonni vlak
v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee,
Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 6 m
zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez
Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne
osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m
popoldne osonni vlak v Trbiž, Smohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Lju-
bno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Ge-
nevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vane, Heb, Fran-
cove vane, Karlove vane. Praga (direktni voz I in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amste-
tten. — Ob 10. uri ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo.
(Direktni vozovi I. in II. razreda Trst-Monakovo.) — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Osonni
vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomestu, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m po-
popoldne istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol.
Proga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo.
Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Isl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. (di-
rektni vozovi I. in II. razreda Monakovo-Trst). — Ob 7. uri 12 m zjutraj osonni vlak iz
Trbiža. — Ob 11. uri 16 m dopoldne osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko,
Praga (direktni vozovi I. in II. razr.), Francove vane, Karlove vane, Heb, Marijine vane,
Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob
jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne
osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega. Inomosta, Fran-
zensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka. Smo-
hora, Celovca, Pontabla čez Selzthal iz Inomosta v Solnograd. — Proga iz Novega mesta in
Kočevja. Osonni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m po-
popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta. Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako.
— Odhod iz Ljubljane drž. kol. v žemnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2.
uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m in ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in
praznikih, samo oktobra. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob
3. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m dopoldne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m zvečer
samo ob nedeljah in praznikih in samo v oktobru. — Čas pri- in odhoda je označen po
srednjeevropskem času, ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani. (1719)

VINO

po posredovanju
preskuševalne
kleti se toči

v gostilni pri „Zlati ribi“.

Cviček iz kleti gospe Kočevarjeve v Krškem, Burgundec
iz kleti gospoda Ferjančiča na Slapu, dalje tudi pristen
Bizeljec.

Se priporoča z odličnim spoštovanjem

Franc Rozman.

(2503-3)

Mlad
trgovski pomočnik

vešč v trgovini z mešanim blagom želi
s 15. oktobrom sedanjo službo preme-
niti. — Ponudbe vsprejema „Slovenski
Narod“. (2515-3)

Vinske sode

od 620 do 650 litrov vsebine, prodaja
po nizki ceni

Fran Gasco 1969-0
Vegove ulice št. 10.

Koncesijonirani privatni učni zavod
za 2433-5

risanje krojev in krojaštvo

Eme Schlehan

Ljubljana, Židovske ulice 1.

Vpisuje se od 15. septembra vsak
dan od 9.—12. ure in od 2.—5. ure.

Začetek glavnega tečaja 1. oktobra.

Kroji se prodajajo
po meri.

Pozor!

Pričenši v petek, dne 2. oktobra,
naprej, dobile se bodo vsak petek

različne

morske ribe

okusno po italijanski šegi pripravljene

v gostilni „Miramar“

na Starem trgu

kjer bode tudi za dobro pijačo in
ceno ter točno postrežbo skrbnjeno.

Za mnogobrojni obisk se priporoča

Ivan Tosti
gostilničar.

(2552-1)

Išče se za Trst
izurjen

ščetar

ki zna izdelovati tudi lesene
dele krtac in v to stroko spa-
dajoče blago. Službo je takoj
nastopiti. (2556-1)

Ponudbe sprejema

Giovanni Angeli

tovarnar čopičev in krtac
v Trstu, via Canale št. 5.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Laneza Irdine
zbranih spisov
je pravkar izšla prva knjiga:

Bahovi
buzarji in Iliri.

Prezanimiva epizoda iz južno-
slovanske zgodovine.

Knjiga, važna za vsakega za-
vednega Slovenca.

Cena M 3.—, po pošti M 3.20.

Založil L. Schwentner
v Ljubljani. (178)

Novo izboljšani gramofoni

(13) z zvočnim locnjem in varstveno škrinjico. (2136)

Najvišja spolnitate! Zelo priljubljen pri družinih in zasebnikih.

Gramofon-avtomat za gostilni-
čarje.

Igra samo, če se denar vrže notri.

Prodaja na obroke!

Velika zaloga najnovejših plošč.

Zamena starih plošč.

Rudolf Weber, urar
Ljubljana, Stari trg št. 16.

Naročila
na zunan-
je izvrše
s
povratno
pošto.

Dr. Ivan Gražen

Wolfove ulice št. 12

(2558)

ordinira zopet.

Slavnemu občinstvu najuljudneje naznanjam, da sem prevzel s
1. oktobrom 1903 staro renomirano

mesarijo in gostilno

pokojnega gospoda Franceta Podboja, po domače
„Ceneta“ v Ribnici.

Prizadeval si bom, da ustrežem vsem zahtevam slavnega ob-
činstva, točil bom pristno kapljico, skrbel za dobro kuhinjo
ter kral najlepšo živino.

V obilni obisk se priporoča

(2555-1)

France Križman, mesar in gostilničar v
Ribnici.

IV. kmetska konjska dirka

dne 11. oktobra 1903 ob 1. uri popoldne.

Premovanje konj in velik konjski semenj

dne 12. oktobra 1903

v Belovaru na Hrvatskem.

Železniška postaja: Križ-Belovar-Virovitica-Barč.

Prižene se krog 1000

izvrstnih plemenskih konj, konj za ježo, vprežnih
in tovarnih konj. (2550-1)

Popravila se sprejemajo v obeh trgovinah.

Naznanilo.

Otvoritev velike na novo urejene
trgovine ur, zlatnine, srebrnine ši-
valnih strojev, bicikeljnov i. t. d.

Franc Čuden, urar

Ljubljana, Prešernove ulice nasproti
franciškani. samostana.

Filijalka v prejšnji trgovini „Glavni trg“.

Vsled nasveta ravnateljstva delniške družbe zdru-
ženih tovarn ur „Union“ v Bielu, Genevi in Švici
prisiljen sem bil kot član iste družbe preskrbeti si
večji lokal, da zamorem njihove izdelke slavnemu ob-
činstvu v obilnem razprostiti, ker umevno je, čim
večja izbera, tem lažja postrežba.

Zatorej prizadjal sem si mnogo, da sem svojo
trgovino okrasil s toliko bogato zalogo, kakoršne še ni
bilo videti v tej stroki do danes.

Posebno opozarjam slehernega na okusno izberko
še nad 150 komadov visečih stenskih pendel ur v
najmodernejših lepo rezanih omaricah z različnim bitjem,
k vsaki hišni opravi prikladne.

Prilčno tudi omenim, da se mi je posrečilo ugodno
nakupiti večje partije briljantov, dijamantov in
drukih dragocenih prstanov, vdelenih v vsako-
vrstnih oblikah, jako veliko zlatnine, srebrnine,
ur itd., tako, da se lahko s slehernim glede zaloge
meriti zamorem.

Za obilen poset in obisk se priporoča.

(2557)

gornji.

Vsakemu na razpolago si ogledati.

Obče znana stara in solidna trdko.